# DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 3 juli 2001 *

I mål C-297/00,

**Europeiska gemenskapernas kommission,** företrädd av B. Mongin, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

**Storhertigdömet Luxemburg,** inledningsvis företrätt av P. Steinmetz, därefter av J. Faltz, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 EG och enligt artikel 2 i rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EGT L 172, s. 1) genom att inte inom

* Rättegångsspråk: franska.

den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar, innehållande eventuella påföljder, som är nödvändiga för att följa det direktivet,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet och J. N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 10 maj 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 3 augusti 2000, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla

sina skyldigheter enligt artikel 249 EG och enligt artikel 2 i rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EGT L 172, s. 1, nedan kallat direktivet) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar, innehållande eventuella påföljder, som är nödvändiga för att följa det direktivet.

2 Artikel 2 i direktivet har följande lydelse:

"1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 1999 eller ett år efter datumet för antagandet av detta direktiv, beroende på vilken dag som infaller tidigast.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem vid brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De sålunda beslutade påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

4. Medlemsstaterna skall utan dröjsmål till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta."

3 Direktivet antogs den 25 maj 1998 och nödvändiga åtgärder för att införliva det skulle således träda i kraft senast den 25 maj 1999.

4 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande från Luxemburgs regering om åtgärder för att införliva direktivet, uppmanade den genom en formell skrivelse av den 20 augusti 1999 Storhertigdömet Luxemburg att yttra sig inom två månader.

5 I avsaknad av svar riktade kommissionen den 24 januari 2000 ett motiverat yttrande till Storhertigdömet Luxemburg och fastslog att den staten, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa direktivet, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta. Kommissionen uppmanade Storhertigdömet Luxemburg att vidta nödvändiga åtgärder för att följa yttrandet inom två månader från delgivningen av det.

6 Luxemburgs regering angav i sitt svar av den 13 april 2000 att såväl 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (nedan kallad STCW-konventionen) som koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (nedan kallad STCW-koden) och dess tekniska bilagor är tillämpliga enligt luxemburgsk rätt och att åtgärder för att genomföra de texterna på administrativ nivå har meddelats Internationella sjöfartsorganisationen (nedan kallad IMO). Enligt den regeringen uppfyller Storhertigdömet Luxemburg redan i hög grad sina förpliktelser enligt direktivet, eftersom detta i stor utsträckning upprepar innehållet i STCW-koden och dess tekniska bilagor. Luxemburgs regering medgav dock att de nationella åtgärderna inte hänvisar till direktivet och att ett formellt införlivande av det med nationell rätt var nödvändigt för att uppfylla förpliktelserna enligt gemenskapsrätten. Ett lagförslag med det innehållet skulle inom kort läggas fram för parlamentet.

7 Den kommitté som bildats i enlighet med artikel 13 i rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EGT L 319, s. 28; svensk specialutgåva, område 6, volym 5, s. 24) höll ett möte den 12 juli 2000, varvid Luxemburgs delegation bekräftade att bestämmelser höll på att antas för att införliva direktivet med luxemburgsk rätt.

8 I sin ansökan har kommissionen anfört att medlemsstaterna enligt artiklarna 249 tredje stycket och 10 första stycket EG skall vidta nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet med inhemsk rätt före utgången av den föreskrivna fristen och meddela kommissionen de åtgärderna. De förpliktelserna nämns i artikel 2 i direktivet.

9 Luxemburgs regering har dock inte meddelat kommissionen de nationella bestämmelser som har antagits inom det område som omfattas av direktivet. Kommissionen har inte heller erhållit andra upplysningar som visar att Storhertigdömet Luxemburg vidtagit åtgärder för att följa direktivet och, i synnerhet, artikel 2 i direktivet. Storhertigdömet Luxemburg har således underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten.

10 I sin replik har kommissionen anfört att det inte är uteslutet att ett direktiv införlivas genom att ett internationellt avtal med likalydande bestämmelser som direktivet ratificeras. I ett sådant fall måste ratifikationen och avtalet offentliggöras på ett sådant sätt att villkoren om tydlighet och säkerhet i rättsförhållanden uppfylls i enlighet med domstolens rättspraxis (dom av den 6 maj 1980 i mål 102/79, kommissionen mot Belgien, REG 1980, s. 1473; svensk specialutgåva, volym 5, s. 187). Härvidlag bör medlemsstaten införa tydliga rambestämmelser som säkerställer att avtalet tillämpas fullt ut, i synnerhet till enskildas förmån när det skapar rättigheter för dem. Därutöver bör olika aktörer upplysas om att avtalet har gjorts till en integrerad del av gemenskapsrätten genom ett direktiv och att det därigenom indirekt kan bli föremål för domstolens prövning.

11 Enligt kommissionen är det ostridigt att villkoren inte är uppfyllda i förevarande fall. Storhertigdömet Luxemburgs avsikt att formellt införliva direktivet genom att ändra lagen av den 9 november 1990 om tillskapande av ett offentligt sjöfartsregister för Luxemburg (nedan kallad lag av den 9 november 1990) och lagen av den 14 april 1992 om införande av en lag om straffrättsliga och disciplinära förfaranden och påföljder för handelsflottan (nedan kallad lag av den 14 april 1992) vittnar om det.

12 Luxemburgs regering har anfört att lagen av den 9 november 1990, i ändrad lydelse, hänvisar till STCW-konventionen som en integrerad del av den lagen. Genom storhertigliga förordningar av den 29 januari 1997 och den 13 september 1999 har STCW-koden och ändringarna i dess tekniska bilagor dessutom offentliggjorts i *Mémorial (Storhertigdömet Luxemburgs officiella tidning)*. De har därigenom trätt i kraft. Såväl STCW-konventionen som STCW-koden och dess tekniska bilagor är således tillämpliga enligt luxemburgsk rätt. Därutöver har åtgärder för genomförande på administrativ nivå meddelats IMO.

13 Med hänsyn till att direktivet i hög grad upprepar innehållet i STCW-koden och dess tekniska bilagor, har Storhertigdömet Luxemburg redan i hög grad uppfyllt sina förpliktelser enligt direktivet. För att fullständigt uppfylla sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten har Luxemburgs regering emellertid inkommit med ett lagförslag avsett att införliva direktiven 98/35 och 94/58, genom ändring av lag av den 9 november 1990 och lag av den 14 april 1992.

14 I sin duplik har Luxemburgs regering anfört att ett förslag till en storhertiglig förordning som skall införliva direktivet har sänts till Conseil de gouvernement, som kommer att godkänna det inom kort. Regeringen har därför anmodat kommissionen att återkalla sin talan och yrkat att domstolen skall ogilla talan, eller förklara förfarandet vilande i väntan på att kommissionen återkallar sin talan.

15 Domstolen fastställer inledningsvis att det inte finns skäl att förklara förfarandet vilande (se särskilt dom av den 16 december 1999 i mål C-47/99, kommissionen mot Luxemburg, REG 1999, s. I-8999, punkt 12).

16 Vad gäller själva saken, har Storhertigdömet Luxemburg inte bestritt att det inte har vidtagit de åtgärder för införlivande som är nödvändiga för att följa direktivet inom den givna fristen. Under sådana förhållanden skall talan om fördragsbrott anses välgrundad.

17 Det finns således anledning att fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i direktivet genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar, innehållande eventuella påföljder, som är nödvändiga för att följa det direktivet.

**Rättegångskostnader**

18 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Storhertigdömet Luxemburg skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Storhertigdömet Luxemburg har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets direktiv 98/35/EG av den 25 maj 1998 om ändring av direktiv 94/58/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar, innehållande eventuella påföljder, som är nödvändiga för att följa det direktivet.**

2) **Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 juli 2001.

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på tredje avdelningen